

**INTERACTION BETWEEN NURSES AND PATIENTS WITH
ENDOTRACHEAL INTUBATION**

TIPPORN SAE-CHOEN

With compliments

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล

A THESIS SUBMITTED IN PARTIAL FULFILLMENT OF THE
REQUIREMENTS FOR THE DEGREE OF MASTER OF
NURSING SCIENCE (ADULT NURSING)
FACULTY OF GRADUATE STUDIES
MAHIDOL UNIVERSITY
2002

TH
T595im
2002
C.2

ISBN 974-04-2462-7
COPYRIGHT OF MAHIDOL UNIVERSITY

4036701/RAAN/M : MAJOR: ADULT NURSING; M.N.S. (ADULT NURSING)
KEY WORDS : INTERACTION/ COMMUNICATION/ GOAL ATTAINMENT
PATIENTS WITH ENDOTRACHEAL INTUBATION/
KNOWING THE PATIENT

TIPPORN SAE-CHOEN: INTERACTION BETWEEN NURSES AND
PATIENTS WITH ENDOTRACHEAL INTUBATION. THESIS ADVISORS:
PRAKONG INTARASOMBAT, M.Ed., PORNTIP MALATHUM, Ph.D. 97 P.
ISBN 974-04-2462-7

This descriptive research was designed to explore the interaction between nurses and patients with endotracheal intubation, based on the theory of goal attainment, including communication methods that they used, the patients' problems and needs as perceived by nurses, and the patients' satisfaction in interaction with nurses. The research sample consisted of 40 interactions between nurses and patients with endotracheal intubation in four intensive care units of King Chulalongkorn Memorial Hospital from March to June 2002. The purposive sampling included 29 patients with endotracheal intubation who were alert and had orientation to place and person and 31 nurses who interacted with them. Data were collected by mean of six instruments, including the Nurse's Demographic Data Form, the Patient's Demographic and Clinical Data Form, the Observation Record, the Communication Methods of Nurses and Patient's Communication Checklist, the Patient's Problems and Needs Checklist, and the Agreement of Interaction by Nurses and Patients. The study was approved by the Ethical Committee of the Faculty of Medicine, Chulalongkorn University. Data were analyzed by descriptive statistics and content analysis.

The results indicated that both nurses and patients used a mixture of communication methods in each interaction. The mean of patients' communication methods was 4.78 (SD=1.18). The top four patients' communication methods were nodding/shaking head (100%), facial expression (97.5%), pointing/using hand (92.5%), and eye contact (90%). The top five nurses' communication methods were interpreting body gestures of the patients (100%) and yes-no question (100%), speaking to the patients (100%), including explaining, cheering up, commanding, and terminating interaction, followed by interpreting facial expression (97.5%) and eye contact (85%). There were a variety of problems and needs in each interaction. The patients' problems and needs as perceived by nurses included positioning (67.5%), information needs related to treatment plan (40%), suctioning (35%), control of body temperature (30%), discomfort/pain (22.5%), and dyspnea (20%). The agreement of the patients in interaction indicated most of the patients perceived nurses had met their needs (75%), met a part of their needs (12.5%), or could not met their needs (12.5%). For about half of the interactions (57.5%), the perception of nurses and patients were congruent that nurses could understand all of the patients' problems and needs, while in the same interaction the patients indicated nurses could meet their needs (91.3%). Factors facilitating and inhibiting success of interaction included the limitation of the patients' communication methods, the amount of complication of the patients' problems/needs, the patients' emotional status, the patients' clinical condition, the relative or significant persons of the patients, and nurses' factors. The nurses' factors included the nurses' experience of communication with patients with endotracheal intubation, knowing about the patients' context, nurses' emotional status, and being the patients' advocate.

This study is important for nurses who take care of patients with endotracheal intubation to promote interactions between nurses and patients that help nurses meet the patients' needs. Based on the theory of goal attainment, if perceptual accuracy is present in nurse – client interactions, transactions will occur.

4036701 RAAN / M : สาขาวิชา : การพยาบาลผู้ใหญ่ ; พย.ม. (การพยาบาลผู้ใหญ่)

ทิพย์พร แซ่เงิน : ปฏิสัมพันธ์ระหว่างพยาบาลและผู้ป่วยที่ใส่ท่อช่วยหายใจ (INTERACTION BETWEEN NURSES AND PATIENTS WITH ENDOYRACHEAL INTUBATION). คณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ : ประคอง อินทรสมบัติ M.Ed. (Nursing administration), พรทิพย์ มาลาธรรม Ph.D.(Nursing), 97 หน้า ISBN 974-04-2462-7

การศึกษาเชิงพรรณนามันมีวัตถุประสงค์เพื่อ อธิบายวิธีการสื่อสารของพยาบาลและผู้ป่วยที่ใส่ท่อช่วยหายใจขณะที่มีปฏิสัมพันธ์กัน ปัญหาและความต้องการของผู้ป่วยที่พยาบาลรับรู้ และความพึงพอใจของผู้ป่วยต่อปฏิสัมพันธ์นั้น โดยใช้ทฤษฎีการบรรลุเป้าหมายของคิง เป็นกรอบแนวคิดในการศึกษา กลุ่มตัวอย่าง คือ ปฏิสัมพันธ์ที่เกิดขึ้นระหว่างพยาบาลและผู้ป่วยที่ใส่ท่อช่วยหายใจ ที่เข้ารับการรักษาในหน่วยวิกฤต 4 แห่ง ในโรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์ จำนวน 40 ปฏิสัมพันธ์ โดยผู้ป่วยที่ใส่ท่อช่วยหายใจมีคุณสมบัติดังนี้ คือ อายุมากกว่า 18 ปี รู้สึกตัวดี ไร้บุคคล สถานที่ และพยาบาลที่ดูแลผู้ป่วยยืนยันว่าผู้ป่วยรู้สึกตัวดี ไม่ได้ได้รับการวินิจฉัยว่าเป็นโรคจิต เก็บข้อมูลโดยใช้เครื่องมือ 6 ชุด ได้แก่ แบบบันทึกข้อมูลส่วนบุคคลของพยาบาล แบบบันทึกข้อมูลส่วนบุคคลและข้อมูลทางคลินิกของผู้ป่วย แบบสังเกตวิธีการสื่อสารของพยาบาลและผู้ป่วยที่ใส่ท่อช่วยหายใจ แบบสอบถามปัญหาและความต้องการของผู้ป่วยที่ใส่ท่อช่วยหายใจ แบบสอบถามความสำเร็จในการสื่อสารและการตอบสนองความต้องการของผู้ป่วย เก็บรวบรวมข้อมูลระหว่าง 19 มีนาคม 2545 ถึง 24 มิถุนายน 2545 ด้วยวิธีการสังเกตปฏิสัมพันธ์ระหว่างพยาบาลและผู้ป่วยที่ใส่ท่อช่วยหายใจ และให้กลุ่มตัวอย่างตอบแบบสอบถาม

ผลการวิจัยพบว่า ในการปฏิสัมพันธ์แต่ละครั้งพยาบาลและผู้ป่วยใช้วิธีการสื่อสารหลายวิธีร่วมกัน วิธีการสื่อสารที่ผู้ป่วยใช้โดยเฉลี่ย 4.78 วิธี (SD = 1.18) วิธีที่ใช้มากที่สุด 4 วิธีคือ การพยักหน้า / สันนิษฐาน (100%) การแสดงสีหน้า (97.5%) การแสดงท่าทางโดยใช้มือ (92.5%) การประสานสายตา (90%) ตามลำดับ ส่วนวิธีการที่พยาบาลใช้มากที่สุด 5 วิธี คือ การตั้งคำถามปลายเปิดให้ผู้ป่วยตอบ ใช่ / ไม่ใช่ (100%) การพูด (100%) ได้แก่ การอธิบาย, การให้กำลังใจ, การขอร้อง/ออกคำสั่ง, การพูดเพื่อจบปฏิสัมพันธ์ การแปลท่าทางของผู้ป่วย (100%) การสังเกตสีหน้าของผู้ป่วย (97.5%) การประสานสายตา (85%) ตามลำดับ ความพึงพอใจของผู้ป่วยต่อปฏิสัมพันธ์ที่เกิดขึ้น พบว่าจากปฏิสัมพันธ์ที่เกิดขึ้นทั้งหมด ปัญหาและความต้องการของผู้ป่วยตามการรับรู้ของพยาบาลขณะที่มีปฏิสัมพันธ์กันเรียงตามลำดับ คือ ความต้องการเปลี่ยนอิริยาบถและการจัดท่าที่สุขสบาย (67%) การให้ข้อมูลเกี่ยวกับแผนการรักษาพยาบาล (40%) ความต้องการดูดเสมหะ (35%) ความต้องการควบคุมอุณหภูมิร่างกาย (30%) และความปวด/ไม่สุขสบาย (22.5%) ความต้องการติดต่อกับครอบครัว(15%) ความต้องการอาหาร(15%) ความกลัวและความวิตกกังวล(12.5%) ความต้องการควบคุมสิ่งแวดล้อม(12.5%) กระหายน้ำ(10%) ผู้ป่วยประเมินว่าพยาบาลสามารถตอบสนองความต้องการได้ทั้งหมด 75% ตอบสนองความต้องการได้บางส่วน 12.5% ตอบสนองความต้องการไม่ได้เลย 12.5% จากปฏิสัมพันธ์ที่เกิดขึ้นส่วนใหญ่พยาบาลและผู้ป่วยรับรู้ว่าคุณพยาบาลรู้ปัญหา/ความต้องการของผู้ป่วยทั้งหมดตรงกัน (57.5%) และจากปฏิสัมพันธ์เดียวกันนี้ผู้ป่วย 91.3% ประเมินว่าพยาบาลสามารถตอบสนองความต้องการได้ทั้งหมด และพบว่าปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของปฏิสัมพันธ์ระหว่างพยาบาลและผู้ป่วยที่ใส่ท่อช่วยหายใจ ได้แก่ ข้อจำกัดในการสื่อสารของผู้ป่วย, จำนวนและความซับซ้อนของปัญหา/ความต้องการของผู้ป่วย, ภาวะอารมณ์ของผู้ป่วย, ภาวะการเจ็บป่วย, การมีญาติใกล้ชิดคอยใกล้ๆ, ปัจจัยด้านพยาบาล ได้แก่ ประสิทธิภาพของพยาบาลในการสื่อสารกับผู้ป่วยที่ใส่ท่อช่วยหายใจ, การรู้จักผู้ป่วยในฐานะบุคคล, ภาวะอารมณ์ของพยาบาล, ความสามารถในการเป็นผู้พิทักษ์สิทธิของผู้ป่วย

การศึกษาเป็นข้อมูลพื้นฐาน ที่จะช่วยให้พยาบาลที่ดูแลผู้ป่วยที่ใส่ท่อช่วยหายใจเข้าใจวิธีการสื่อสารและเห็นความสำคัญของปฏิสัมพันธ์ระหว่างพยาบาลและผู้ป่วยที่ใส่ท่อช่วยหายใจ ว่าเป็นเครื่องมือที่จะช่วยให้พยาบาลเป็นวิชาชีพที่ดูแลผู้ป่วยตลอด 24 ชั่วโมงได้รู้จักผู้ป่วย และสามารถช่วยเหลือผู้ป่วยโดยการตั้งเป้าหมายและหาแนวทางไปสู่เป้าหมายสุขภาพร่วมกัน ตามแนวคิดทฤษฎีการบรรลุเป้าหมายของคิง ตลอดจนการทำวิจัยครั้งต่อไปเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพของปฏิสัมพันธ์ระหว่างพยาบาลและผู้ป่วยที่ใส่ท่อช่วยหายใจ